

Ved Ændringsforslag Nr. 36 stryges blot en Bestemmelse, der skulde paalægge Banktilsynet at tilse Bankerne hvert andet Aar. Vi mener, at dette ikke kan naas.

Ændringsforslag Nr. 37 gaar ud paa at stryge den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse om Oprettelse af en Bankfond, ved hvilken man kunde komme krakkede Banker til Hjælp. Jeg antager, at det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen senere tager Ordet og udtaler sig om dette Ændringsforslag. I Udvalget har der ikke kunnet samles Flertal for en saadan Bestemmelse. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vil udtale sin Beklagelse af, at Bestemmelsen foreslaas strøget.

Ændringsforslag Nr. 38 foreslaar blot at forlænge en Frist fra 3 Aar til 5 Aar. — Ændringsforslag Nr. 39 er en naturlig Følge af, at Tiden nu er saa fremrykket, idet det gaar ud paa, at Lovforslaget, hvis det vedtages i denne Samling, først skal træde i Kraft den 1. April 1927 i Stedet for som oprindelig foreslaaet den 1. Januar 1927.

Det har kostet stort Arbejde, mange Overvejelser og megen Resignation fra alle Sider at tilvejebringe Enighed mellem alle fire Partier i dette høje Ting om dette Lovforslag. Naar det er naaet i dette Øjeblik, tror jeg, det skyldes et levende Ønske fra alle Sider om fra Lovgivningsmagtens Side at bidrage saa meget som muligt til at tilvejebringe Ro indenfor vor Bankverden. Det tiltrænges sikkert i høj Grad, og det maa derfor anses for meget ønskeligt, om det kunde lykkes i indeværende Rigsdagssamling paa Grundlag af den Enighed, som er tilvejebragt, at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov.

Aksel Jensen: Efter at det nu i Udvalget ved et meget grundigt og langvarigt Arbejde er lykkedes at opnaa Enighed om det foreliggende Forslag, finder jeg ikke Anledning til at gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger, men der er dog enkelte Ting, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Jeg vil først udtale min Anerkendelse af, at der er vist en saa stor Imødekommenhed, som Tilfældet har været, hvad vi navnlig har mærket i den senere Tid, saaledes at det er lykkedes at opnaa Enighed om det foreliggende Lovforslag.

Det var egentlig vor Hensigt at stille Ændringsforslag til § 2 for at præcisere, at Andelsselskaberne ikke berørtes af det foreliggende Lovforslag, men der har fra alle Sider været Enighed om, at de ikke berøres af det, og at den Selvfinansiering, der har fundet Sted omkring i vore Andelsselskaber,

fremdeles kan foregaa, indtil hele dette Forhold tages op til selvstændig Lovgivning.

Ændringsforslagene til §§ 4 og 5 tilsigter jo at undgaa enhver Art af Koncession, tilsigter, at Ministeriet ikke ved vilkaarligt Skøn skal kunne bestemme, om der skal oprettes en Bank, eller om der er Brug for den; det skal i det hele taget ikke være overladt til Ministeren af skønne derom. Vi fra vor Side gaar ud fra, at naar en Banks Vedtægt er i Overensstemmelse med gældende Love og Forskrifter, vil den ogsaa komme til at hvile paa et sundt og forsvarligt Grundlag. Vi ønsker, som sagt, ikke, at Bankerne skal udsættes for nogen Art af Vilkaarlighed fra Ministeriets Side.

Vi havde ønsket, at sidste Punktum i § 8 var udgaaet, Bestemmelsen om, at Pressen skal have Adgang til Bankernes Generalforsamlinger. Vi er selvfølgelig ikke imod, at Pressen har Adgang til Generalforsamlingerne, vi var kun imod, at det skulde slaas fast gennem en Lovbestemmelse; men da dette vort Standpunkt ikke har kunnet vinde Tilslutning, har vi ikke villet stille noget Ændringsforslag i den Retning. Forholdet er nemlig det, at der var kun to Banker tilbage, som ikke gav Pressen Adgang til deres Generalforsamlinger, nemlig Andelsbanken og Arbejdernes Landsbank. Nu er kun Arbejdernes Landsbank tilbage, og vi kan jo ikke have noget Ønske om at modsætte os en Bestemmelse, hvorefter der gives Pressen Adgang til ogsaa at overvære Arbejdernes Landsbanks Generalforsamlinger.

Med Hensyn til § 9, sidste Stykke, har der fra flere Sider været nogen Ængstelse for, at man gennem den Bestemmelse skulde være i Stand til at forpligte Hovedbanken gennem Filialerne. Men vi har ladet os berolige ved de Udtalelser, der er kommet frem derom. Hensigten er selvfølgelig ikke, at man gennem Filialerne skal kunne forpligte Hovedkontoret paa en saadan Maade, at det kan virke uheldigt.

Der er gennem § 9 gjort Forsøg paa ved en Begrænsning af bankdirektørs og Bestyrelsesmedlemmers Rettigheder at undgaa den Interesse-kollision, som vi desværre gentagne Gange har været Vidne til har været til Stede. Det er imidlertid efter min Mening vanskeligt gennem Lovgivning at sætte Regler for, hvad Direktører og Bestyrelsesmedlemmer maa eller ikke maa. Det, der til syvende og sidst bliver det afgørende, er efter min Mening, om det er ansvarsbevidste Mænd, der bliver sat paa disse Poster.

Med Hensyn til § 11, Likvidationsbe-